

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 12 kwietnia 1986 r.

Nr 5

Treść:

Str.

Poz.

UCHWAŁY:

42 —	Dzielnicy Rady Narodowej Kraków-Śródmieście nr 57 z dnia 30 stycznia 1986 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski	1
43 —	Rady Narodowej Miasta i Gminy w Krzeszowicach nr 83 z dnia 31 stycznia 1986 r. w sprawie opłaty miejscowej	2
44 —	Gminnej Rady Narodowej w Jerzmanowicach — Przegini z dnia 30 stycznia 1986 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny	3

ZARZĄDZENIA PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA:

45 —	nr 20 z dnia 10 kwietnia 1986 r. w sprawie opłat za przewozy osób i bagażu środkami miejskiej komunikacji masowej w województwie krakowskim	4
46 —	nr 22 z dnia 11 kwietnia 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu miejscowości zaliczonych do terenów górskich i górzystych	6

42

UCHWAŁA Nr 57

Dzielnicy Rady Narodowej Kraków-Śródmieście

z dnia 30 stycznia 1986 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Dzielnicy Rada Narodowa Kraków-Śródmieście uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową:

- 1) od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła — 1-krotna stawka,
- 2) od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze na podstawie zezwolenia na wykonywanie rzemiosła:
 - a) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 1,5-krotna stawka,

- c) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 2-krotna stawka,
- 3) od osób prowadzących usługi transportowe w zakresie:
 - a) przewozu osób taksówkami osobowymi i towarów taksówkami bagażowymi — 2,5-krotna stawka,
 - b) przewozu pojazdami ciężarowymi 1-konnymi — połowa stawki,
 - c) przewozu pojazdami ciężarowymi 2-konnymi — 1-krotna stawka,
 - d) w pozostałych przypadkach bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka, a przy zatrudnieniu pracowników — 2-krotna stawka,
- 4) od osób prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
 - a) owoców i warzyw, artykułów ogólnospożywczych i pozostałych towarów — 2-krotna stawka,
 - b) prowadzących taką działalność na głównych ciągach handlowych, a mianowicie na obwodnicy 1-szej oraz ulicach: Zwierzynieckiej, Karmelińskiej, Długiej, Bohaterów Stalingradu, Krakowskiej i Stradom oraz uzyskujących zezwolenie na skup i sprzedaż artykułów pochodzenia zagranicznego — 3-krotna stawka,
- 5) od osób prowadzących działalność gastronomiczną — 1-krotna stawka,
- 6) od osób prowadzących biura pośrednictwa sprzedaży nieruchomości, samochodów oraz biura matrymonialne — 3-krotna stawka,

- 7) od lekarzy będących emerytami i rencistami wykonujących prywatną praktykę lekarską — 1-krotna stawka,
- 8) od osób zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej wykonujących dodatkowe usługi w zakresie projektowania, prac geodezyjnych, których dochód z tej działalności nie przekroczy w roku podatkowym kwoty 100 000 zł — 1-krotna stawka,
- 9) od osób, o których mowa w pkt 8, uzyskujących dochód nie przekraczający 150 000 zł — 2-krotna stawka,
- 10) od osób prowadzących działalność wytwórczą, handlową lub usługową nie wymienioną wyżej — 3-krotna stawka.

2. Stawkami, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązujące w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz, w przypadku osób płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków,
- 2) stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła — w pozostałych przypadkach.

3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1, uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz miejski od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, a będących właścicielami lub posiadaczami samoistnymi nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaniem działalności, o której mowa w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu, zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych, zarówno zabudowanych jak i niezabudowanych.

§ 3.

1. Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej 60 lat, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
- 2) w § 1 dla prowadzących zakłady rzemieślnicze w następujących rodzajach rzemiosł:
 - a) ludwisarstwo,
 - b) grawerstwo,
 - c) kowalstwo,
 - d) optyka,
 - e) kołodziejstwo,
 - f) tapicerstwo,

- g) bieliźniarstwo,
- h) szewstwo ortopedyczne,
- i) szewstwo naprawkowe,
- j) rymarstwo,
- k) młynarstwo,
- l) piekarstwo,
- ł) dekarstwo,
- m) sztukatorstwo,
- n) zduństwo,
- o) brukarstwo,
- p) studniarstwo,
- r) kominiarstwo.

- 3) w § 2 dla osób fizycznych — emerytów lub rencistów, nie posiadających innych źródeł dochodu, będących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym.

Ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczenia na fundusz miejski:

- 1) właścicieli domów wielomieszkaniowych, których jedynym źródłem utrzymania jest renta lub emerytura,
- 2) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób dorożkami konnymi,
- 3) osoby zatrudnione w jednostkach gospodarki uspołecznionej, wykonujące dodatkowo usługi w zakresie projektowania, prac geodezyjnych, których dochód z tej działalności nie przekroczy w roku podatkowym kwoty 50 000 zł.

§ 5.

Traci moc uchwała nr V/33/85 Dzielnicowej Rady Narodowej Kraków-Sródmieście z dnia 12 lutego 1985 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski, zmieniona uchwałą nr VIII/49/85 z dnia 26 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. W.K. Nr 14, poz. 97).

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
Z. Kopacz

UCHWAŁA Nr 83

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Krzeszowicach

z dnia 31 stycznia 1986 r.

w sprawie opłaty miejscowej.

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 12, poz. 50) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Krzeszowicach uchwala, co następuje:

§ 1.

Oplatę miejscową pobiera się od osób fizycznych przebywających okresowo w celach wypoczynkowych, zdrowotnych lub turystycznych w mieście Krzeszowice.

§ 2.

Dzienna stawka opłaty miejscowej wynosi 10 zł od osoby.

§ 3.

1. Oplatę miejscową pobierają:

- 1) od osób przebywających w hotelach, pensjonatach, domach wypoczynkowych, schroniskach, obozowiskach turystycznych i podobnych zakładach — kierownicy tych zakładów lub wskazani przez nich pracownicy,
- 2) od osób przebywających w sanatoriach — kierownicy tych sanatoriów lub wskazani przez nich pracownicy,
- 3) od osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2 sołtysi lub osoby, z którymi Naczelnik Miasta i Gminy zawrze umowę o prowadzenie inkasa.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, pkt 1 i 2, kierownik zakładu lub sanatorium obowiązany jest zgłosić niezwłocznie w Urzędzie Miasta i Gminy pracowników upoważnionych do poboru opłaty miejscowej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsca zamieszkania.

§ 4.

1. Inkasenci wymienieni w § 3 pobierają opłatę za taką liczbę dni pobytu, jaką podaje zgłaszający na pobyt czasowy. W razie przedłużenia pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużeniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty miejscowej albo pobrania jej za niepełny okres pobytu inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie Urząd Miasta i Gminy, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty miejscowej, miejsce zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 5.

1. Inkasenci wydają pokwitowanie za każdą pobraną kwotę opłaty według wzoru ustalonego w przepisach o udokumentowaniu operacji kasowych w jednostkach gospodarki społecznej.

2. Pobrane kwoty opłaty miejscowej inkasent przekazuje do budżetu Rady Narodowej Miasta i Gminy raz w miesiącu w terminie do dnia 5-go następnego miesiąca; w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 3000 zł inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 3000 zł.

3. Z zainkasowanej kwoty opłaty miejscowej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
S. Rudek

UCHWAŁA Nr 40

Gminnej Rady Narodowej w Jerzmanowicach — Przegini

z dnia 30 stycznia 1986 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1985 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz.U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa w Jerzmanowicach — Przegini uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatku. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 2) prowadzących inne zakłady rzemieślnicze:
 - a) przy zatrudnieniu do 2 pracowników — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu powyżej 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 3) prowadzących usługi transportowe w zakresie przewozu osób taksówkami lub dorożkami konnymi:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) w pozostałych przypadkach — 2-krotna stawka,
- 4) prowadzących działalność nie wymienioną wyżej:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 2-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 3-krotna stawka.

2. Ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, nie wymienionych w ust. 1 bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszą następującą wielokrotność stawki opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz od osób:

- 1) prowadzących zakłady rzemieślnicze, świadczące co najmniej 50% usług dla ludności lub rolnictwa:
 - a) bez zatrudnienia pracownika — połowa stawki,
 - b) przy zatrudnieniu 1 pracownika — 1-krotna stawka,

- c) przy zatrudnieniu 2 pracowników — 2-krotna stawka,
- d) przy zatrudnieniu więcej niż 2 pracowników — 3-krotna stawka,
- 2) prowadzących zakłady rzemieślnicze, wykorzystujące do produkcji miejscowe surowce, z których produkcja przeznaczona jest na zaspokojenie potrzeb ludności gminy — 1-krotna stawka,
- 3) prowadzących działalność handlową w zakresie sprzedaży:
 - a) owoców i warzyw oraz artykułów ogólnospożywczych — 1-krotna stawka,
 - b) pozostałych towarów — 2-krotna stawka,
- 4) prowadzących działalność gastronomiczną:
 - a) przy zatrudnieniu do 1 pracownika — 1-krotna stawka,
 - b) przy zatrudnieniu więcej niż 1 pracownika — 2-krotna stawka.
- 3. Za pracownika, o którym mowa w ust. 1 i 2 uważa się pracownika w rozumieniu przepisów o podatkach obrotowym i dochodowym.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, a będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym lub wykonywaną działalnością wymienioną w § 1:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków, z wyjątkiem domów letniskowych, ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 40 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości domów letniskowych ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 3) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 4) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej, z wyjątkiem działek rekreacyjnych,
- 5) 0,30 zł za 1 m² powierzchni działek rekreacyjnych zarówno zabudowanych jak i niezabudowanych.

2. Ustala się następujące stawki świadczeń na fundusz gminny od jednostek gospodarki społecznej, które na obszarze gminy są właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym, leśnym lub działalnością przemysłową, handlową bądź usługową:

- 1) 20 zł od każdego rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów obowiązkowego ubezpieczenia,
- 2) 30 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu,
- 3) 0,15 zł za 1 m² powierzchni gruntu zarówno zabudowanej, jak i niezabudowanej.

§ 3.

Obniża się o 50% stawki określone:

- 1) w § 1 dla osób fizycznych w wieku powyżej lat 60, prowadzących działalność usługową na rzecz ludności lub rolnictwa, bądź wytwórczą na rzecz ludności miejscowej z surowców lokalnych,
- 2) w § 2 dla osób fizycznych będących emerytami lub rencistami i nie posiadających innych źródeł dochodu, bę-

dących właścicielami lub posiadaczami budynków mieszkalnych nie związanych z gospodarstwem rolnym; ulga nie przysługuje od domów letniskowych.

§ 4.

Zwalnia się od świadczeń na fundusz gminny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, które:

- 1) zostały dotknięte klęską losową związaną z prowadzeniem zakładu,
- 2) wykonują usługi dla ludności w następujących zawodach: kowalstwo, szewstwo, fryzjerstwo i zdunstwo.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady:
W. Mrozowski

45

ZARZĄDZENIE Nr 20

Prezydenta Miasta Krakowa

z dnia 10 kwietnia 1986 r.

w sprawie opłat za przewozy osób i bagażu środkami miejskiej komunikacji masowej w województwie krakowskim.

Na podstawie § 1 pkt 11 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz.U. Nr 61, poz. 319) zgodnie z zasadami określonymi przez Ministra Komunikacji zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się opłaty za jednorazowe przewozy osób i bagażu środkami miejskiej komunikacji masowej, bez względu na środek komunikacji oraz ceny biletów miesięcznych w województwie krakowskim zgodnie z załącznikiem do zarządzenia.

2. Opłaty za przewozy osób i bagażu na liniach specjalnych określa odrębne zarządzenie.

§ 2.

Do korzystania z bezpłatnych przejazdów są uprawnieni:

- 1) na wszystkich liniach:
 - a) posłowie na Sejm,
 - b) dzieci przed ukończeniem 4 lat,
 - c) osoby, które ukończyły 75 lat,
 - d) inwalidzi wojenni i wojskowi,
 - e) członkowie rad narodowych w obrębie i do miejscowości będącej siedzibą rady,

- f) inwalidzi zaliczeni do I grupy inwalidów oraz ich przewodnicy,
 - g) ociemniaли i ich przewodnicy,
 - h) pracownicy przedsiębiorstw i zrzeszeń komunikacji miejskiej oraz członkowie ich rodzin pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym.
- 2) na liniach normalnych w granicach administracyjnych miast i na liniach podmiejskich:
- a) umundurowani funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej i żołnierze Wojskowej Służby Wewnętrznej do stopnia starszego sierżanta sztabowego włącznie,
 - b) umundurowani lub posiadający odpowiednie oznaczenie organizacyjne członkowie Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej,
 - c) żołnierze służby czynnej do stopnia starszego kaprała włącznie,
 - d) uczniowie szkół specjalnych (dzieci upośledzone) i ich opiekunowie,
 - e) inspektorzy gospodarki samochodowej w czasie wykonywania inspekcji.

§ 3.

1. Do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych na wszystkich liniach z wyjątkiem linii specjalnych są uprawnieni:

- 1) studenci szkół wyższych i uczniowie dziennych szkół podstawowych, ponadpodstawowych i policealnych,
- 2) dzieci od lat 4 do 7,
- 3) emeryci, renciści nie pozostający w stosunku pracy, powodującym zawieszenie świadczeń emerytalnych bądź rentowych oraz ich współmałżonkowie, na których emeryci i renciści otrzymują dodatki rodzinne,
- 4) kombataneci.

2. Dokumentami uprawniającymi do korzystania z jednorazowych biletów ulgowych są:

- 1) dla studentów szkół wyższych i uczniów dziennych szkół podstawowych, ponadpodstawowych i policealnych — ważne legitymacje studenckie lub szkolne,
- 2) dla dzieci — dokumenty rodziców (opiekunów) lub dziecka umożliwiające stwierdzenie wieku dziecka,
- 3) dla emerytów i rencistów — odcinek renty i dowód osobisty, a dla ich współmałżonków legitymacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i dowód osobisty,
- 4) dla kombatanatów — dokumenty określone przepisami w sprawie postępowania przy ustalaniu świadczeń i szczególnych uprawnień dla kombatanatów.

§ 4.

Bilet jednorazowy, niezależnie od miejsca zakupu w kraju, jest ważny na środki miejskiej komunikacji masowej na terenie województwa krakowskiego.

§ 5.

1. Ustala się następujące rodzaje biletów miesięcznych o niekontrolowanej liczbie przejazdów środkami miejskiej komunikacji masowej:

- 1) bilet ważny na najkrótszej trasie między jednym miejscem pracy (nauki) a miejscem zamieszkania na określone linie normalne,
- 2) bilet ważny na najkrótszej trasie między jednym miejscem pracy (nauki) a miejscem zamieszkania na określone linie normalne, pociągowe i nocne,

- 3) bilet ważny na wszystkie linie normalne,
- 4) bilet ważny na wszystkie linie normalne, pociągowe i nocne.

2. W ramach biletów miesięcznych, o których mowa w ust. 1, stosuje się:

- 1) bilety normalne imienne,
- 2) bilety normalne na okaziciela,
- 3) bilety pracownicze,
- 4) bilety szkolne,
- 5) bilety socjalne.

3. Z biletów miesięcznych normalnych imiennych może korzystać każdy, kto nabydzie taki bilet.

4. Bilety miesięczne normalne na okaziciela sprzedawane są tylko zakładom pracy.

5. Do korzystania z biletów miesięcznych pracowniczych uprawnieni są pracownicy zakładów pracy oraz uczniowie szkół dla pracujących, dla których zakłady pracy lub szkoły dla pracujących nabyły zbiorowo te bilety.

6. Do korzystania z biletów miesięcznych szkolnych uprawnieni są studenci szkół wyższych, oraz uczniowie dziennych szkół podstawowych, ponadpodstawowych i policealnych.

7. Do korzystania z biletów miesięcznych socjalnych uprawnieni są emeryci i renciści.

8. Bilety miesięczne pracownicze są ważne w godzinach od 4.30—23.30, zaś bilety normalne, szkolne i socjalne od 5.00—23.00. Ograniczenia te nie dotyczą biletów, które są ważne w porze nocnej.

§ 6.

Opłaty za bagaż pobiera się za przewóz wózków dzieciennych (z wyjątkiem sportowych złożonych), dużych psów, nart, sanek i innego sprzętu sportowo-turystycznego oraz za przewóz bagażu, którego wielkość i rodzaj określają przepisy porządkowe przy przewozie osób i bagażu.

§ 7.

- 1. Za przejazd bez ważnego biletu jednej osoby albo wózka dzieciennego, psa, sprzętu sportowego lub bagażu wyszczególnionego w § 6 ustala się opłatę w wysokości 1000 zł.
- 2. Opłatę manipulacyjną za czynności związane ze zwrotem opłaty za przejazd bez ważnego biletu ustala się w wysokości 50 zł.

§ 8.

Traci moc zarządzenie nr 2 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 6 stycznia 1983 r. w sprawie niektórych opłat za przewozy tramwajami i autobusami Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Krakowie (Dz. Urz. R.N. Nr 2, poz. 7).

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 kwietnia 1986 r.

Prezydent Miasta:

T. Salwa

Załącznik do zarządzenia Nr 20
Prezydenta Miasta Krakowa z dnia
10 kwietnia 1936 r. (poz. 45).

CENNIK OPLAT

za przewozy środkami miejskiej komunikacji masowej w
województwie krakowskim

I. OPLATY ZA BILETY JEDNORAZOWE:

Rodzaj przewozu	Oplata normalna	Oplata ulgowa	Oplata za bagaż
1. Linie normalne w granicach administracyjnych miast:			
a) w porze dziennej od godz. 5.00—23.00	6 zł	3 zł	6 zł
b) w porze nocnej od godz. 23.00—5.00	12 zł	6 zł	12 zł
2. Linie autobusowe podmiejskie (poza granicami miast):			
a) do 5 km (I strefa)	12 zł	6 zł	12 zł
b) powyżej 5—10 km (II strefa)	16 zł	8 zł	16 zł
c) powyżej 10—15 km (III strefa)	20 zł	10 zł	20 zł
3. Linie pociągowe	12 zł	6 zł	12 zł

II. OPLATY ZA BILETY MIESIĘCZNE NORMALNE

Rodzaj biletu	Imienny	Na okaziciela
— w granicach administracyjnych miast:		
1. Bilet na określone linie normalne	500 zł	750 zł
2. Bilet na określone linie normalne, pociągowe i nocne	1500 zł	2250 zł
3. Bilet na wszystkie linie normalne	1000 zł	1500 zł
4. Bilet na wszystkie linie normalne, pociągowe i nocne	2000 zł	3000 zł
— poza granicami administracyjnymi miast:		
5. Bilet na 1 linię podmiejską do 15 km	750 zł	—
6. Bilet na 1 linię podmiejską powyżej 15 km	900 zł	—

III. OPLATY ZA BILETY MIESIĘCZNE PRACOWNICZE, SZKOLNE I SOCJALNE

Rodzaj biletu	Pracownicze ważne od godz. 4.30—23.30	szkolne i socjalne ważne od godz. 5.00—23.00
— w granicach administracyjnych miast:		
1. Bilet na określone linie normalne	250 zł	125 zł
2. Bilet na określone linie normalne, pociągowe i nocne	750 zł	375 zł
3. Bilet na wszystkie linie normalne	500 zł	250 zł
4. Bilet na wszystkie linie normalne, pociągowe i nocne	1000 zł	500 zł
— poza granicami administracyjnymi miast:		
5. do 5 km (I strefa)	300 zł	150 zł
6. powyżej 5—10 km (II strefa)	380 zł	190 zł
7. powyżej 10—15 km (III strefa)	450 zł	225 zł

IV. OPLATA ZA PRZEJAZD BEZ WAŻNEGO BILETU

Rodzaj opłaty	wysokość opłaty
Oplata za przejazd bez ważnego biletu jednej osoby lub przewóz wózka dzieciennego, dużego psa, nart, sanek, sprzętu sportowego lub innego bagażu (§ 7 zarządzenia)	1000 zł

ZARZĄDZENIE Nr 22

Prezydenta Miasta Krakowa

z dnia 11 kwietnia 1936 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu miejscowości
zaliczonych do terenów górskich i górzystych.

Na podstawie § 1, ust. 3 Uchwały Nr 4 Rady Ministrów
z dnia 21 stycznia 1935 r. w sprawie aktywizacji gospodar-
czej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach
górskich i górzystych (Monitor Polski Nr 2, poz. 11) za-
rządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia nr 34 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykazu miejscowości zaliczonych do terenów górskich i górzystych wprowadza się następujące zmiany:

1) w gminie Gołcza wprowadza się pozycję 13a i wpisuje się w kolumnie 2 nazwę Adamowice, w kolumnie 3 cyfrę 146 zaś w kolumnie 4 cyfrę 64,

2) w gminie Zabierzów wprowadza się dodatkową pozycję 103 i wpisuje się w kolumnie 2 nazwę Wola, w kolumnie 3 cyfrę 87 zaś w kolumnie 4 cyfrę 100.

§ 2. W pozycji ogółem w miejsce cyfry 51.514 wpisuje się cyfrę 51.747.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Miasta:

T. Salwa

Adres Redakcji i Administracji: **Urząd Miasta Krakowa, Pl. Wiosny Ludów 3/4**

Prenumerata roczna wynosi zł 330,—. Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz zakupu poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy w Narodowym Banku Polskim VII Oddział Miejski, Kraków, konto nr 35073-5698-224 cz. 26, dz. 91, rozdz. 9142 § 64 na rachunek Wydziału Budżetowo-Gospodarczego.

ODBIORCA

Oplata pocztowa uiszczona gotówką

cena zł 21.—

